

SIYAH
BEYAZ

BENTE CHRISTENSEN-ERNST

Ankara ile Ankara Arası
Between Ankara and Ankara

26.11.2021 - 18.12.2021

BENTE CHRISTENSEN-ERNST —
EVİRİM ALTUĞ
röportajı

The Selfie Generation, 2017
tuval üzerine yağlı boya *oil on canvas*
120 x 120 cm

EVİRİM ALTUĞ : Hangi durumlarda yapıtlarımızın sessiz sözleriniz olduğunu düşünüyorsunuz? İzleyicilere karşı ne zaman daha ketum veya konuşkan hale geliyorlar?

BENTE CHRISTENSEN-ERNST : Bilmiyorum. Sonuçta resimlerim, tuval üzerindeki renklerden ve yazılardan oluşuyor. İzleyiciler ikisini birleştirebilir veya gördüklerinden kendi hikayelerini oluşturabilir. Resimlerim birer metafor, ancak metaforlar genellikle kastedilenden bağımsız olarak anlaşılabilen kelimelerden oluşur. Benim resimlerim de öyle.

E. A. : Eşsiz bir imgeye bakmak merak, şüpheli bir yaklaşım ve iletişim kurmak için boş bir alan ister. Öyleyse, resimleriniz yeni konular veya günlük gerçekliğe yönelik sorularsa, onları yansıtmaya nasıl karar verdiniz? Bu bir empati süreci mi?

B.C.E. : Empatiyle bir ilgisi yok. Beni cezbeden, bir konunun veya bir durumun anlık deneyimi. Bir örnek vereyim. Selfie Generation adlı resim. Atölyemin bulunduğu Antakya'da, çoğu Suriyeli olan, tamamen örtünmüş kadınların selfie çektiğini görüyorum. Bu benim ilgimi çekti ve bu durumu resim için bir nesne olarak kullanmaya karar verdim. İlginç bir şekilde, eser Ürdün Amman'daki Dar al-Anda Galerisinde sergilenirken, tamamen örtülü bir Mısırlı kadın dedi ki: Bu benim! Ve resmimin önünde bir selfie çekildi. Yani, modern dünyada evrensel bir eğilimi resmettim.

E. A. : Siyah/boşluk, plastik evreninizde önde gelen kişisel-sembolik araçlarınızdan biri. Ama tam tersine, bu karanlık ve rüyaların uçsuz bucaksız 'yük bölmesi', ifade potansiyelini yaratıcı ve/veya barışçıl anlam olasılıklarına yakın kullanıyor. Çok kültürlü, uluslararası yaşam seçiminiz, sanatsal seçimlerinizle bu geri bildirimini gerçekleştirmenize yardımcı oluyor mu?

B.C.E. : Hayır, öyle olduğunu sanmıyorum. Bahsettiğim gibi, metaforlar yaratıyorum. Bu nedenle arka planda hiçbir şeyin özneni bozmasını istemiyorum. Meyve ve sebze resimlerim natürmort ya da ölü doğa değil.

E. A. : Özellikle 1980'lerin ortalarından itibaren hem Türkiye'de hem de dünyanın geri kalanında elektronik ve fotoğrafik kültür ve sanat üretiminde 'vahşi bir enflasyon' oldu. Filozoflar ve sanat tarihçileri, çeşitli ulusal kültür ve sanat politikaları adına foto gerçekçilik, postmodernizm ve simülasyon gibi trend konularla imge ve gerçekliğin doğasını tartıştılar. Peki, yaklaşık 40 yıl geçtikten sonra, konumunuz eleştirel bir yolda nasıl gelişti veya dönüştü? Örneğin, minimalizm, çağdaş sanat veya dijital sanat gibi bazı sanat tarihsel, güncel kavramlarla ilişkinizi nasıl tasarladınız?

B.C.E. : Sanat eleştirisi ya da felsefi akımlarla ilgilenmiyorum. Ben bir şahidim. Yaşadıklarımı resmediyorum ve şahitliğimi felsefi veya akademik bir zemine koymaya çalışmıyorum. Bu işi sanat eleştirmenlerine bırakıyorum. Bazıları bunu yapmaya çalıştı, zaman zaman haklı da gibilerdi.

E. A. : Yeni Siyah Beyaz serginizdeki son çalışmalarınız, hamam (*Ready to Marry* / Evlenmeye Hazır), selfie (*The Selfie Generation* / Selfie Jenerasyonu) veya düğün (*Joy* / Neşe) gibi yaşam ritüelleri üzerinden eleştirel paletiniz aracılığıyla bakışınızı da belgeliyor. Yani bu ikili konumlandırma, bizi gerçekliğin ve şeffaflığın sınırlarına getiriyor: Bir görüntü kendi içinde bir sırı ne kadar saklayabilir/ve üretebilir? Yaratıcısının kararlarıyla mı, izleyicinin/izleyicilerin çeşitliliğiyle mi, yoksa zamanın vahşi yargısıyla mı?

B.C.E. : Bunların hepsine evet. Deneyimlerimi bir metafora dönüştürerek resmediyorum. İzleyici bunu kendi geçmiş deneyimlerine göre yorumlamakta özgür. Onların zihni üzerinde bir kontrolüm yok. Ancak resimlerdeki yazıları, "tercih edilen okuma"nın altını çizmek için kullanıyorum.

E. A. : Geçmiş çalışmalarınıza dönüp baktığınızda yeni bir portre yaratmaya nasıl karar verdiniz?

B.C.E. : Duruma göre değişiyor. Bazen benden bir portre yapmam isteniyor ve ben teklifi kabul veya reddedebiliyorum. Ama çoğunlukla yukarıda anlatılan sürecin kurbanı oluyorum: Bir bireyin kişiliğinden ya da kişisel geçmişinden ve geçmiş deneyimlerinden etkileniyorum. Unutma, portrelerim dahi birer metafor. Örneğin, Danimarka Ulusal Tarih Müzesi'ne satılan ilk portrem, uzun yıllar Türkiye'de kalmış ve Türkçeyi iyi bilen Danimarkalı şair Henrik Nordbrandt'a aitti. Türkiye ile olan ilişkisini belirtmek için onu bir fes ile resmetmeye karar verdim. Türkçe ve Arapça'yı konu alan bir filolog olduğu için, eşimi de birkaç kez kafasında fesle resmettim. Eski Osmanlı portrelerinden etkilendiğimi düşünüyorum.

E. A. : Manifestonuzda 'sanatınızın politik olmadığını' altını çizmiş olsanız da, "Blackout", "After the Blast", "Break Dance", "Purple Rain" veya "Arsuz"da olduğu gibi hem şiirsel hem de ritmik bir tempoda görsel bir rezonans yaratıyorsunuz. Bu ilişkiden biraz bahseder misiniz?

B.C.E. : Politik değilim veya politikaya ilgim yok. Ama bu dünyada onun iyi ve kötü deneyimleriyle yaşıyorum. Ben gerçekçiyim fakat bu, çevremde olup bitenlere tanık olma anlamında.

E. A. : Küresel ekoloji ve sağlık alanında yaşanan birçok krizden sonra, bu başlık ve sorunlardan, daha çok dijital-sosyal medya ve mecralara taşınan uluslararası sanat dünyası da etkilendi. Karantina sonrası Siyah Beyaz gibi 'halka açık alanları' kullanırken kendinizi nasıl konumlandınız?

B.C.E. : Elektronik medya olarak ArtSlant ve Saatchi gibi forumlarda zaten yer alıyorum ve Instagram kullanıyorum. Ancak pandemiye kadar Beyrut ve Amman'da kişisel sergilerim olmuştu ve Siyah Beyaz'daki bu sergi de pandemi öncesinde planlanmıştı ama ertelendi.

E. A. : Sizin bakış açınıza göre, natürmort yaklaşımı veya uygulaması nereden geliyor? Ve hem görsel hem de anlamsal olarak kendi içinde nasıl bir değişim yaşadı?

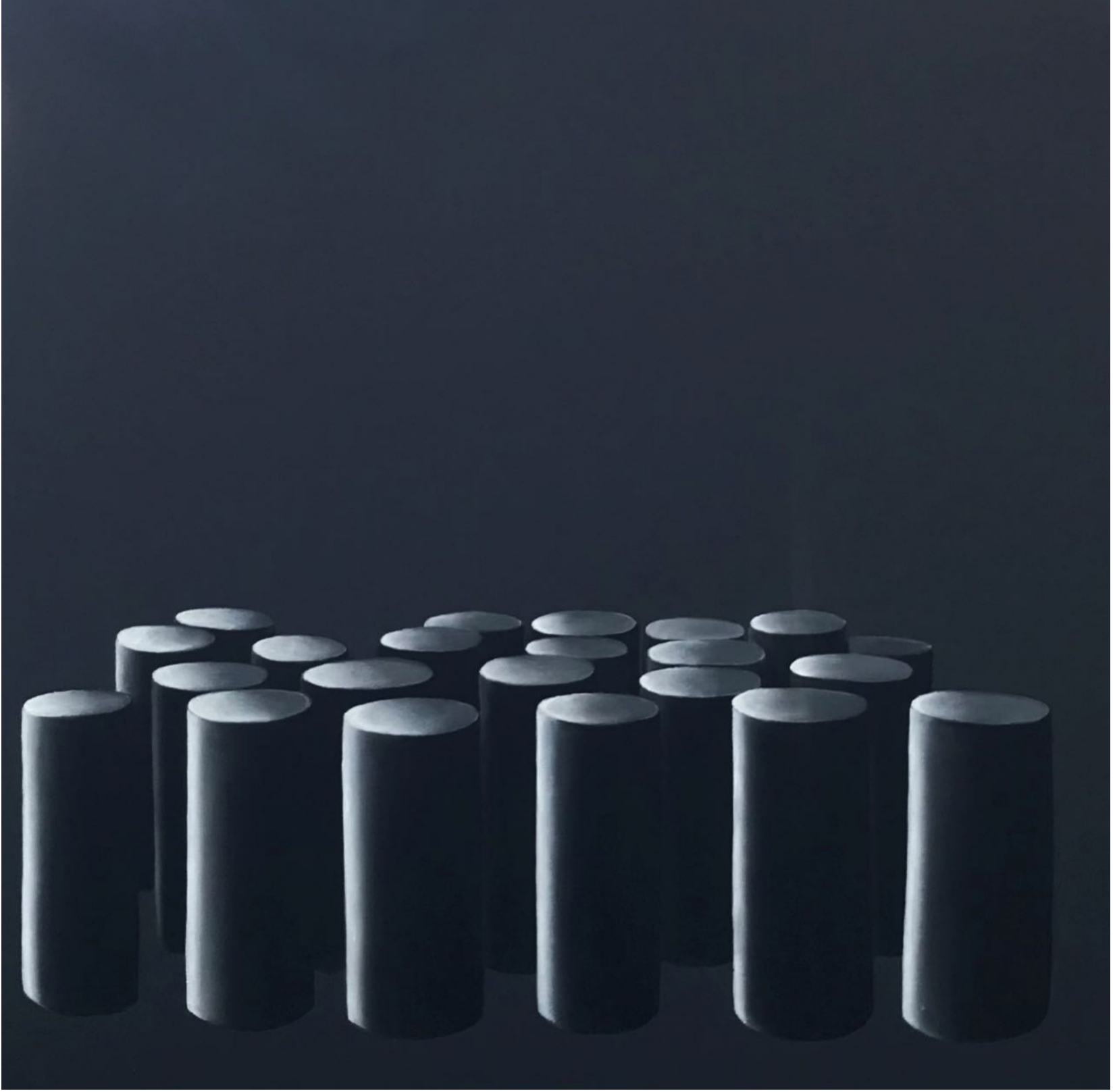
B.C.E. : Değişiklikler, güncel trendlerden değil, yaşadığım yerlerden kaynaklanıyor. 1984 yılında Siyah Beyaz'daki ilk sergimde, konularım Ankara'da günlük hayatımda gördüğüm nesnelere ilham almıştı. Daha sonra Bodrum Gümüşlük'te kışın, çıplak incir ağaçlarına hayran kaldım. Antakya'da beni cezbeden, kırmızı biberler oldu; ama aynı zamanda Suriye'deki savaşın da konu seçimimde bir miktar etkisi vardı.

E. A. : Bir şeylere odaklanma ve bir şeyleri mercek altına alma konusundaki ısrarınız dikkat çekiyor. Bu aynı zamanda felsefi bir uygulama olarak sanata yönelik özeleştirinizde radikal bir değişim/değişiklikler yaratıyor mu?

B.C.E. : Soruyu anlamadım, belki de radikal bir değişim yaşanmadığı için.

E. A. : Eğer resim yapmak, tek bir hikayeyi imge imge anlatma girişimiye, kişisel bir sergi açmak üzereyken nasıl bir 'kurgu' içindesiniz?

B.C.E. : Tamamıyla serginin zamanına ve yerine bağlı. Bu sefer "Ankara ile Ankara Arasında" temasını seçtim çünkü sergilenen resimlerin 1987'de Ankara'dan ayrıldığından beri seçtiğim motifleri veya temaları yansıttığını hissediyorum.

Blackout, 2020
tuval üzerine yağlı boya *oil on canvas*
120 x 120 cm

BENTE CHRISTENSEN-ERNST —
EVİRİM ALTUĞ
interview

The Grim Reaper, 2015
tuval üzerine yağlı boya *oil on canvas*
120 x 120 cm

EVİRİM ALTUĞ : *In which circumstances, did you think that your works' are become your silent words? When they are becoming more secretive, or talkative, to the viewers?*

BENTE CHRISTENSEN-ERNST : *I do not know. After all, my paintings consist of colours on canvas together with a caption. The viewers may combine the two or make their own story out of what they see. My paintings are metaphors, but metaphors usually consist of words that may be understood independantly of what is implied. So are my paintings.*

E. A. : *Looking at a unique image requests curiosity, skepticism and a free space to get in touch with. So if your images' are fresh topics or questions to daily reality, how did you decide to represent them? Is it a process of empathy?*

B.C.E. : *It has nothing to do with empathy. It is the immediate experience of a topic or a situation that fascinates me. Let me give you an example. The painting called *The Selfie Generation*. Down in Antioch, where I have my studio, I see totally covered up women, mostly Syrian, taking selfies. It appealed to my mind and I decided to use the situation as an object for painting. Interestingly, when the work was exhibited in the gallery *Dar al-Anda* in Amman, Jordan, a totally covered up Egyptian woman said: *This is me!* And took a selfie in front of my painting. You see, I painted a universal tendency in the modern world.*

E. A. : *Black / space is one of your leading personal-symbolic tools in your plastic universe. But contrarily, this dark, and vast 'cargo bay' of dreams uses its potential of expression close to the creative and/or peaceful possibilities of meanings. Does your multi - cultural, international living selection help you to realise this feedback by your artistic choices?*

B.C.E. : *No, I do not think so. As mentioned, I create metaphors. Therefore I do not want anything in the background to disturb my subject. My paintings of fruits and vegetables are not still life or nature morte.*

E. A. : *Especially since the mid 1980's, both Turkey and the rest of the world had a 'wild inflation' on electronic and photographic culture and arts production. Philosophers and art historians discussed the nature of image and reality, with trend - topics like photorealism, postmodernism and simulation on behalf of several national policies of culture and arts. So after nearly 40 yrs, how has your position evolved or transformed in a critical path? For example, how did you design your relation with some art historical, actual concepts like minimalism, contemporary art or digital art?*

B.C.E. : *I am not into art criticism or philosophical trends. I am a witness. I paint what I experience and do not try to put my testimony into a philosophical or academic drawer. I leave this job to the art critics. Some of them tried to do so, a sometimes they seemed to be right.*

E. A. : *Your fresh works in your new *Siyah Beyaz* show are also documenting your gaze through your critical palette through living rituals like hamam (Ready to Marry), taking selfies (*The Selfie Generation*), or wedding (Joy)... So this double positioning also brings us to the limits of reality and transparency: How much an image can keep/and produce a secret in itself? By decisions of its creator, or viewer(s) diverseness, or wild judgement of time?*

B.C.E. : *Yes to all of them. I paint what I experience, turning it into a metaphor. The viewer is free to interpret it according to his or her background. I have no control over their mind. However, I use my captions to underline the "preferred reading."*

E. A. : *How did you decide to create a new portrait, when you look back to your past artworks?*

B.C.E. : *It depends. Sometimes I am asked to do a portrait, and I may accept or reject the offer. But mostly I become a victim of the process described above: I become fascinated by the personality of an individual or the personal history and background. Do not forget, even my portraits are metaphors. Let me give you an example. My first portrait, sold to the Danish Museum of National History, was of the Danish poet Henrik Nordbrandt, who has spent many years in Turkey and speaks Turkish well. I decided to paint him with a fez to signify his relationship to Turkey. I have also painted my husband several times with a fez on his head, as he is a philologist with Turkish and Arabic as his subjects. I guess that I have been influenced by old Ottoman portraits.*

E. A. : *Although in your manifest you'd underline that 'your art is not political', like in 'Blackout' , 'After the Blast', 'Break Dance', 'Purple Rain' or 'Arsuz', you create a visual resonance both in a poetic, and rhythmic pace. Could you give any comments on this relationship?*

B.C.E. : *I am not political or politically interested. But I am living in this world with its good and bad experiences. I am a realist, but in the sense of being a witness to what is going on around me.*

E. A. : *After several crises on global ecology and health, international artworld has also been affected by this headlines and problems, which transport mostly into digital-social media and mediums. How did you position yourself, while using 'public spaces' like *Siyah Beyaz* in post-quarantine circumstances?*

B.C.E. : *As to electronic media, I have been on fora like *ArtSlant* and *Saatchi*, and I am using *Instagram*. However, up to the pandemy, I have had solo shows in *Beirut* and *Amman*, and the present exhibition in *Siyah Beyaz* was planned before the pandemic, but was postponed.*

E. A. : *From your perspective, where does the paradigm or practice of nature-morte come from? And what kind of change did it experience in itself both visually and meaningly?*

B.C.E. : *Any change has been due to, not currend trends, but to the places where I was living. At my first show in *Siyah Beyaz* in 1984, my subjects were inspired by the objects I saw in my daily life in *Ankara*. Later, in *Gümüşlük*, *Bodrum*, I was fascinated by the naked fig trees in wintertime. In *Antakya* it was the red peppers that captivated me; but also the war in *Syria* had some influence on my choice of subjects.*

E. A. : *Your insist on focusing and magnifying in things is very significant. Does that also create any radical shift(s) on your self-criticism on art as a philosophical practice?*

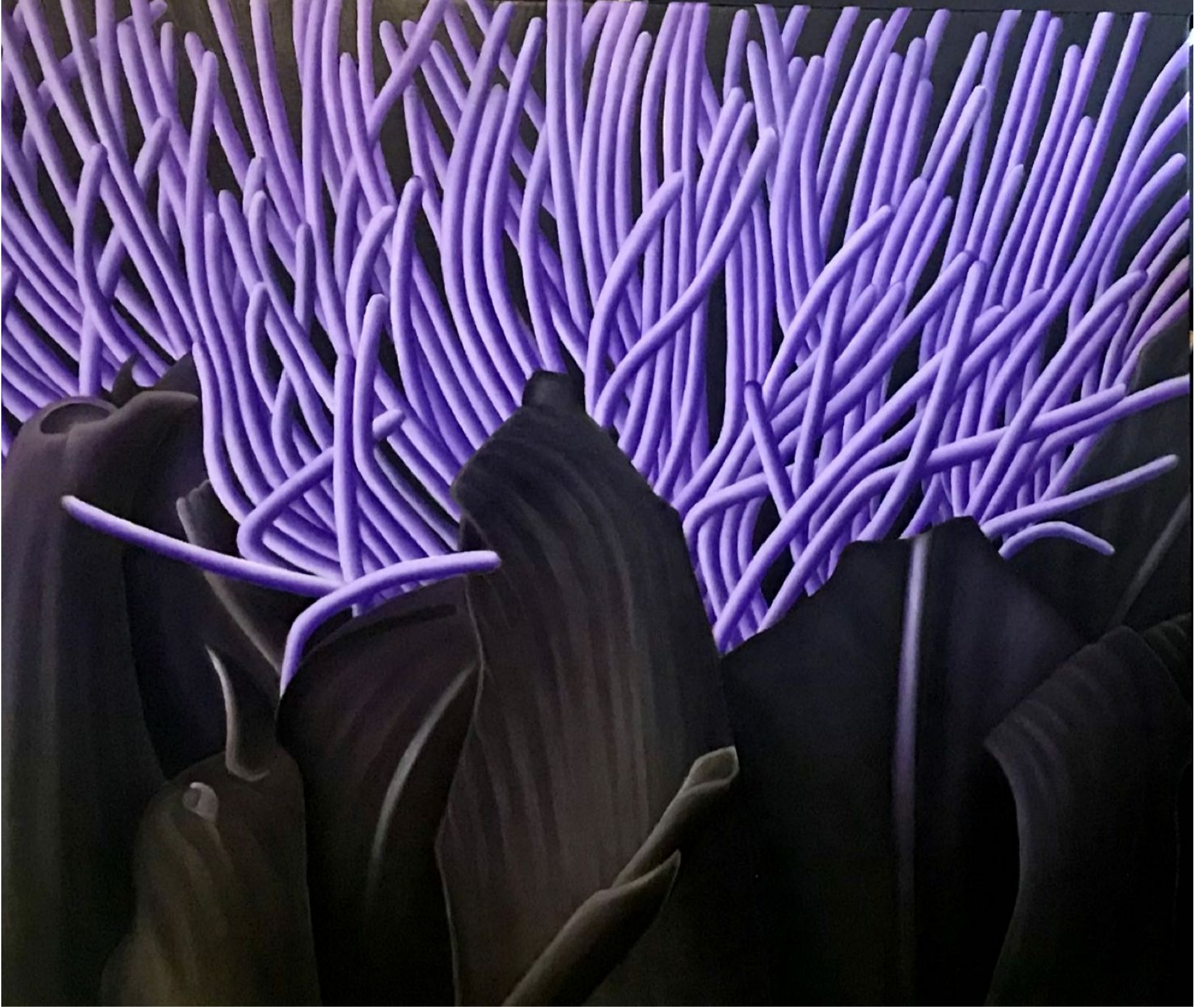
B.C.E. : *I do not understand the question, perhaps because no radical shift is experienced.*

E. A. : *If painting is an attempt, to tell an individual story image by image, what kind of 'editing' that you are in, when you're about to show a solo exhibit?*

B.C.E. : *It all depends on the time and the place of the exhibition. This time I have chosen the theme "*Between Ankara and Ankara*" because I feel that the paintings exhibited illustrate my choice of motifs or themes since I left *Ankara* in 1987.*

After the Blast, 2020
tuval üzerine yağlı boya *oil on canvas*
120 x 120 cm

Purple Rain, 2021
tuval üzerine yağlı boya *oil on canvas*
120 x 140 cm

siyah beyaz sanat galerisi www.galerisiyahbeyaz.com galerisiyahbeyaz@gmail.com

ankara Kavaklıdere sok. 3/1-2 Şili Meydanı Kavaklıdere 0312 467 7234

istanbul Atatürk Oto Sanayi 2.Kısım 26.sok üst kat no:1051 Maslak

çeviri *translation* esin aykanat avcı tasarım *design* umut sur